

1897-1975

vitéz Borosdy Gyula

Megint búcsúzunk a millenniumi múlt egy harcosától, a régi, békebeli Magyarország szülöttjétől. A Clevelandi Cserkészbarátok Körének örökös tiszteletbeli elnöke, ősz hajával, teljes cserkészdiszben, büszke járásával nagyon fog nekünk hiányozni a táborozásokon, cserkésznapokon, jótékony célú vacsoráinkon, hazafias ünnepélyeinken. Látjátok feleim, mik vagyunk, bizony, bizony por és hamu!

Vitéz Borosdy Gyula, a szentistváni Magyarország munkása volt. Életségét tanulmányozva egy öt évvel ezelőtt írott leveléből, hadd vonuljon el meg egyszer szereteteinek, barátainak lelki szemei előtt szép, alkotó élete.

1897-ben született Mezőhegyesen, ahol apja a cukorgyár felügyelője volt. A szegedi főreáliskolában érettségizett. 1915-ben már Komáromban önkéntes katona a lovastüzér ezredben. Az első világháborúban a rokitnói mocsarakban, Bukovinában majd az olasz fronton, Piavenál harcolt. Nagyezüst vitézségi érem és Signum Laudis volt jutalma. A kormányzó 1924-ben avatta vitézzé.

Gépészmérnöki diplomájának megszerzése után a budai Röck István Gépgyár főmérnöke lesz. 1937-ben nősült. „Nagykikindáról Mészáros Ilona jött hozzám kiváló feleségnek” – így írta nekem.

Ebből a jomódból a második világháború végén született gyermekeivel, Bánkkal és Barnával, feleségével nyugatra jött. Clevelandben telepedett le. Itt hadd állítsak emléket a hálás emigránsnak, aki mindig emlegette: „A család amerikai eszményképe az Olexo házaspár, amely kimentett bennünket és még sok más magyar menekültet.”